

Sygn. akt XP 679/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2013 r.

**Sąd Rejonowy dla Wrocławia –Śródmieścia Wydział X Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie następującym:**

PRZEWODNICZĄCY: SSR Anna Garncarz

ŁAWNICY: Maria Kulesza, Teresa Guźniczak - Tworzydło

PROTOKOLANT: Marzena Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2013 r. we Wrocławiu

na rozprawie sprawy

z powództwa **Z. M.**

przeciwko **U. P. we W.**

o ustalenie istnienia stosunku pracy, wydanie świadectwa pracy, wynagrodzenie, odszkodowanie

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 480 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. orzeka iż nieuiszczone koszty sądowe w sprawie ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Powód Z. M., po ostatecznym sprecyzowaniu pozwu, wniósł o: 1) ustalenie, że był zatrudniony u strony pozwanej od dnia 1 października 2009 r. do dnia 30 listopada 2009 r. na podstawie umowy o pracę, 2) wydanie świadectwa pracy za powyższy okres, 3) zasądzenie na rzecz powoda wynagrodzenia za w/w okres w wysokości 8.600 zł wraz z odsetkami, 4) zasądzenie na rzecz powoda „wyrównania strat finansowych” z tytułu otrzymywanej zmniejszonej emerytury z powodu braku świadectwa pracy za ten okres pracy w łącznej kwocie 2.668 zł wraz z ustawowymi odsetkami.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, iż po wygraniu konkursu na stanowisko profesora nadzwyczajnego na Wydziale (...) i Geodezji w U. P. we W. we wrześniu 2009 roku rozpoczął pracę od 1 października 2009 r, prowadząc różne podstawowe zajęcia na kierunku budownictwo. Jednak do pracy został formalnie przyjęty dopiero z dniem 1 grudnia 2009 roku. Początkowo zaległości miały zostać natychmiast uregulowane ze strony dziekana wydziału, ale nie zostało to faktycznie zrealizowane do dzisiaj. Powód wskazał, że wielokrotnie zwracał się z prośbą do Rektora (...) Przyrodniczego o wypłacenie mu dwóch zaległych pensji za miesiące październik i listopad 2009 roku oraz o uzyskanie stosownych dokumentów związanych z tym okresem jego zatrudnienia w uczelni, niezbędnych do ustalenia wielkości emerytury, których do chwili obecnej jeszcze nie uzyskał. Każdorazowo otrzymywał powód odpowiedź, że się nie należy, bo formalnie został zatrudniony dopiero z dniem 1 grudnia 2009 roku. Powód wskazał, że wystąpiły znaczące zaniedbanie ze strony władz wydziału odnośnie dalszego procedowania dokumentów konkursowych, tym bardziej, że konkurs na to stanowisko odbył się jeszcze we wrześniu 2009 roku, a termin zatrudnienia, zgodnie z warunkami konkursu przewidywał datę rozpoczęcia właśnie od 1 października 2009 roku. O tym, że powód został zatrudniony od dnia 1 grudnia 2009 roku dowiedział się dopiero wówczas, kiedy odbierał

nominację od Rektora. Powód dodatkowo wskazał, że pośrednimi czynnikami i dokumentami świadczącymi o jego zatrudnieniu są: prowadzenie kilku ważnych zajęć dydaktycznych dla ponad 200 studentów, nikt inny nie prowadził tych zajęć, oficjalna lista obsady zajęć na wydziale, formalne zlecenia kilku zajęć przez prodziekana wydziału, końcowe rozliczenie zajęć dydaktycznych po ukończonym semestrze, wpisy z jego nazwiskiem do indeksów studentów i kart egzaminacyjnych, udział w różnych komisjach wydziałowych, udział w posiedzeniach Rady Wydziału, udział w egzaminach i komisjach dyplomowych na wydziale.

Postanowieniem z dnia 21 sierpnia 2013 r. (k. 28) Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia ustalił wartość przedmiotu sporu na kwotę 19.868 zł.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa, zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew strona pozwana podała, iż powód był zatrudniony u pozwanego na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Instytucie (...) od dnia 01.12.2009 r. Zgodnie z postanowieniami Statutu po raz pierwszy na dane stanowisko w Uczelni w wymiarze powyżej połowy etatu, następuje w drodze konkursu otwartego lub zamkniętego, z wyjątkiem zatrudnienia na stanowisku profesora wizytującego, Decyzję o rodzaju konkursu podejmuje rektor. Zgodnie z ust 5 par. 77 statutu konkurs, za zgodą rektora, ogłasza dziekan albo prorektor właściwy dla jednostki międzywydziałowej lub ogólnouczelnianej. Zatrudniając nauczyciela akademickiego na stanowisku profesora zwyczajnego i nadzwyczajnego rektor zasięga opinii Senatu. Dziekan Wydziału (...) i Geodezji w dniu 10.09.2009 r. ogłosił konkurs na stanowisko profesora nadzwyczajnego w dyscyplinie budownictwo w zakresie konstrukcji stalowych i powołał Komisję Konkursową. Opinię w zakresie zatrudnienia powoda (...) Wydziału wyraziła na posiedzeniu Wydziału (...) i Geodezji w dniu 30.09.2009 r. Senat Uczelni stosowną uchwałę w sprawie wyrażenia opinii w zakresie zatrudnienia powoda na stanowisku profesora nadzwyczajnego podjął na posiedzeniu Senatu w dniu 30.10.2009 r. W związku ze spełnieniem wymogów formalnych związanych z zatrudnieniem powoda, dziekan Wydziału złożył do Rektora o zatrudnienie powoda na stanowisku profesora nadzwyczajnego wskazując jako początkową datę zatrudnienia dzień 01.12.2009 r. Odnosząc się bezpośrednio do zgłoszonych przez powoda roszczeń o zapłatę wynagrodzenia za okres od 01.10.2009 r. do dnia 30.11.2009 r. podniósł zarzut przedawnienia roszczeń w zakresie ustalenia istnienia stosunku pracy i wywodzonego roszczenia o zapłatę kwoty 8.600,00 zł wynagrodzenia za miesiąc październik i listopad 2009 r. oraz zapłaty ewentualnego odszkodowania. Strona pozwana podniosła, że powód do dnia 18.03.2013 r. nie podnosił jakiegokolwiek żądania w zakresie ustalenia istnienia stosunku pracy w miesiącu październiku i listopadzie i nie występował do pozwanego z roszczeniem o zapłatę wynagrodzenia za przeprowadzone - jak utrzymywał powód- zajęcia dydaktyczne. W aktach osobowych powoda znajduje się datowane na dzień 01.10.2010 r. oświadczenie przez powoda - na druku stanowiącym załącznik nr 2 do Uchwały nr 828/2008 im (...) z dnia 28 listopada 2008 r. - w którym własnoręcznym podpisem powód zaświadcza, iż jego zatrudnienia na Uniwersytecie Przyrodniczym we W. rozpoczęło się z dniem 01.12.2009 r. Dodatkowo pozwany podnosi, iż powód w żaden sposób nie udowodnił swojego roszczenia w zakresie odszkodowania, tj. „wyrównania strat finansowych z tytułu otrzymywania zmniejszonej emerytury z powodu braku świadectwa pracy”. Co do tego roszczenia również strona pozwana zgłosiła zarzut przedawnienia, z ostrożności procesowej wskazując, że wyliczenie powoda- mimo powołania się na rzekome wyliczenie dokonane przez „przedstawiciela ZUS” - nie zostało poparte żadnym dowodem w postaci wylicza dokonanego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Podsumowując, pozew o ustalenie iż strony niniejszego sporu w miesiącach październiku 2009 i listopadzie 2009 r. łączyła umowa o pracę, a po stronie pozwanej istniał obowiązek wypłaty powodowi wynagrodzenia za pracę za miesiąc październik – listopad 2009 r. należy uznać za bezzasadny.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

U strony pozwanej w roku 2009 r. obowiązywał Statut, który w par. 77 stanowił, że zatrudnienie nauczyciela akademickiego, po raz pierwszy na dane stanowisko w Uczelni w wymiarze powyżej połowy etatu, następuje w drodze konkursu otwartego lub zamkniętego, z wyjątkiem zatrudnienia na stanowisku profesora wizytującego. Decyzję o rodzaju konkursu podejmuje rektor.

Zatrudnienie na podstawie mianowania po raz pierwszy w Uczelni, następuje po zakwalifikowaniu w drodze konkursu otwartego.

Regulamin postępowania konkursowego ustalany jest zarządzeniem rektora.

Ogłoszenie konkursu otwartego polega na podaniu do publicznej wiadomości informacji o ogłoszeniu konkursu, w tym na stronie internetowej i na tablicy ogłoszeń Uczelni.

Ogłoszenie konkursu zamkniętego następuje poprzez podanie informacji o ogłoszeniu konkursu na wydziale lub w jednostce międzywydziałowej albo ogólnouczelnianej.

Dowód: - statut strony pozwanej (wyciąg) k. 39-43

Na przełomie sierpnia i września 2009 r. strona pozwana poszukiwała pracownika na stanowisko profesora – specjalisty konstrukcji metalowych do Wydziału (...) i Geodezji. W związku z tym w dniu 10 września 2009 r. został ogłoszony konkurs na stanowisko profesora nadzwyczajnego. Została powołana komisja konkursowa.

Do konkursu zgłosił swoją kandydaturę powód. Osoba powoda jako kandydata na stanowisko profesora nadzwyczajnego została zaopiniowana przez Radę Wydziału, zgodnie z par. 2 ust 8 pkt 3 Regulaminu Rady Wydziału (...)P. we W. w dniu 30 września 2009 r. Senat Uczelni wyraził uchwałę w sprawie wyrażenia opinii w zakresie zatrudnienia powoda na stanowisko profesora nadzwyczajnego w dniu 30 października 2009 r.

Dowód: ogłoszenie o konkursie na stanowisko profesora nadzwyczajnego k. 44

Regulamin Rady Wydziału k. 47-49

Protokół z 767 posiedzenia Rady Wydziału (...) i Geodezji k. 50-51

Uchwała nr 107/2009 Senatu z dnia 30.10.2009 r. k. 52

Do obowiązków K. S. należało przeprowadzenie rozdziału zajęć pomiędzy poszczególnymi wykładowcami. Do końca września 2009 r. K. S. miał przygotować dla poszczególnych profesorów i innych pracowników strony pozwanej podział zajęć. Również dla powoda K. S. przygotował zajęcia ze studentami obejmujące wykłady, ćwiczenia i zajęcia praktyczne.

Powód przeprowadził zajęcia ze studentami w miesiącach październiku i listopadzie 2009 r.

Dowód: zeznania świadka J. S. k. 85

- zeznania świadka J. K. k. 85

zeznania świadka E. H. k. 85

przesłuchanie powoda k. 85

Pismem z dnia 20 listopada 2009 r. Dziekan J. S. zwrócił się do Rektora strony pozwanej R. K. o wyrażenie zgody na zatrudnienie powoda na podstawie umowy o pracę na czas określony na stanowisko profesora nadzwyczajnego z dniem 1 grudnia 2009 r. do 31 lipca 2011 r. Rektor strony pozwanej wyraził zgodę.

W dniu 30 listopada 2009 r. powód zawarł ze stroną pozwaną umowę o pracę zgodnie z którą został zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Instytucie (...) strony pozwanej w wymiarze całego etatu od dnia 1 grudnia 2009 r. do 31 lipca 2011 r.

W dniu 1 grudnia 2009 r. powód przeszedł przeszkolenie w zakresie ochrony przeciwpożarowej u strony pozwanej jako nowy pracownik strony pozwanej. W dniu 10 grudnia 2009 r. powód przeszedł przeszkolenie w zakresie bhp jako nowy pracownik strony pozwanej.

W oświadczeniu z dnia 1 października 2010 r. tj. do uchwały nr 828/2008 Prezydium (...) z dnia 27.11.2008 r. powód oświadczył, że jest zatrudniony u strony pozwanej od dnia 1 grudnia 2009 r.

Powód otrzymał od strony pozwanej świadectwo pracy w dniu 31 lipca 2011 r. po rozwiązaniu umowy na mocy porozumienia stron z dniem 31 lipca 2011 r. W świadectwie pracy strona pozwana potwierdziła zatrudnienie powoda od 1 grudnia 2009 r. do 31 lipca 2011 r. Powód nie składał wniosku o sprostowanie świadectwa pracy.

Dowód: akta osobowe powoda

przesłuchanie powoda k. 85

Powód nie zgłaszał do strony pozwanej, w szczególności do dziekana, ani do rektora żadnych zastrzeżeń związanych z datą początkową zatrudnienia.

Powód w czasie pracy u strony pozwanej nie zgłaszał żadnych żądań w zakresie braku wypłaty na jego rzecz wynagrodzenia za przeprowadzenie zajęć dydaktycznych ze studentami w miesiącach październiku i listopadzie 2009 r.

Dowód: zeznania świadka J. S. k. 85

zeznania świadka J. K. k. 85

zeznania świadka E. H. k. 85

przesłuchanie powoda k. 85

Z dniem 1 sierpnia 2011 r. powód został ponownie zatrudniony u strony pozwanej na stanowisku profesora nadzwyczajnego na czas określony do 30 listopada 2014 r.

Dowód: akta osobowe powoda

W dniu 30.05.2005r. Rzecznik Dyscyplinarny dla (...) Akademickich Politechniki (...) złożył wniosek o wszczęcie w stosunku do powoda postępowania dyscyplinarnego, obwiniając go o wielokrotne popełnienie plagiatu i naruszenie norm etycznych i dobrych obyczajów w nauce. Uczelniana Komisja Dyscyplinarna dla (...) Akademickich Politechniki (...) orzeczeniem z dnia 06.10.2005r., uznała powoda za winnego zarzucanych mu czynów, za co ukarała powoda karą zwolnienia z pracy połączoną z zakazem przyjmowania do pracy w zawodzie nauczycielskim w okresie trzech lat od ukarania. Na skutek odwołania się powoda od wskazanego orzeczenia do instancji wyższej, odwoławcza Komisja Dyscyplinarna przy Radzie Głównej Szkolnictwa Wyższego w W. orzeczeniem z dnia 01.12.2006r., utrzymała w mocy zaskarżone orzeczenie Komisji Dyscyplinarnej dla (...) Akademickich Politechniki (...). Po odwołaniu się przez powoda od orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej przy Radzie Głównej Szkolnictwa Wyższego w W., Sąd Apelacyjny w Warszawie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 22.09.2008r., uchylił zaskarżone orzeczenie Komisji Dyscyplinarnej przy Radzie Głównej Szkolnictwa Wyższego w W. z dnia 01.12.2006r. oraz zniósł postępowanie przed Komisją Dyscyplinarną dla (...) Akademickich Politechniki (...) i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Komisji Dyscyplinarnej przy Radzie Głównej Szkolnictwa Wyższego w W.. Sąd Apelacyjny wskazał, że w sprawie powoda zachodzi nieważność postępowania, gdyż powód nie został w sposób należyty powiadomiony o toczącym się postępowaniu przed Komisją Dyscyplinarną przy Radzie Głównej Szkolnictwa Wyższego w W.. Natomiast Sąd ten nie rozpoznawał merytorycznie zarzutów stawianych obwinionemu.

Orzeczeniem z dnia 23.04.2009r., sygn. akt DSP-2-613II-35/08, Komisja Dyscyplinarna przy Radzie Głównej Szkolnictwa Wyższego w W. uchyliła orzeczenie Komisji Dyscyplinarnej dla (...) Akademickich Politechniki (...) z dnia 06.10.2005r. i przekazała sprawę do ponownego rozpoznania tej Komisji.

W dniu 1 marca 2012 r. strona pozwana rozwiązała z powodem umowę o pracę bez wypowiedzenia z uwagi na fakt, że otrzymała z K. informację o uprawomocnieniu się wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia Fabrycznej skazującego powoda na karę pozbawienia wolności za przestępstwo umyślne.

Dowód: akta osobowe powoda

Akta tutejszego Sądu sygn akt X P 668/11

Średnie miesięczne wynagrodzenie powoda za ostatni okres pracy wynosiło 6.214,74 zł brutto.

Dowód: - zaświadczenie o zarobkach powoda k. 32

Pismem z dnia 18 marca 2013 r. powód zwrócił się do strony pozwanej o wypłacenie dwóch pensji za miesiące październik i listopad 2009 roku oraz o uzyskanie stosownych dokumentów związanych z tym okresem zatrudnienia w U. P. we W., niezbędnym do uzyskania emerytury. Powód wskazał, że po wygraniu konkursu na stanowisko profesora nadzwyczajnego na Wydziale (...) i Geodezji we wrześniu 2009 roku rozpoczął pracę od października prowadząc podstawowe zajęcia. Jak się okazało, do pracy został formalnie przyjęty dopiero w dniu 1 grudnia 2009 roku, choć już przez dwa miesiące miał on zajęcia dydaktyczne. Początkowo zaległości miały zostać natychmiast zrealizowane ze strony dziekana wydziału, ale nie zostało to faktycznie zrealizowane.

W odpowiedzi na pismo powoda z 18 marca 2013 r. strona pozwana wskazała, iż z dokumentów wynika, że umowa o pracę z powodem na stanowisku profesora nadzwyczajnego została zawarta w dniu 30 listopada 2009r. na czas określony do 31.07.2011r. W umowie tej został określony dzień rozpoczęcia pracy - 1 grudnia 2009r. Brak jest jakichkolwiek dokumentów potwierdzających, że świadczył powód w październiku i listopadzie 2009r. pracę na podstawie umowy zlecenia czy też umowy o dzieło. W związku z powyższym roszczenie o wypłatę zaległych wynagrodzeń oraz przekazanie stosownych dokumentów poświadczających zatrudnienie w październiku i listopadzie 2009 r. jest bezpodstawne.

Pismem z dnia 6 kwietnia 2013 r. powód potwierdził żądanie swoich roszczeń.

Dowód: - pismo powoda z dnia 18 marca 2013 r. k. 53

Pismo strony pozwanej z dnia 26 marca 2013 r. k. 54

Pismo powoda z dnia 6 kwietnia 2013 r. k. 56

Strona pozwana wypłaciła na rzecz powoda kwotę 2672,12 zł w dniu 7 czerwca 2013 r tytułem wyrównania wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe za lata 2009/2010 .

Dowód: - dowód przelewu k. 80

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód wniósł o ustalenie, że łączyła go ze stroną pozwaną umowa o pracę od 1 października 2009 r. do 30 listopada 2009 r., przy czym bezsporne jest, iż w okresie od dnia 1 grudnia 2009 r. strony łączyła umowa pisemna umowa o pracę. Zadaniem Sądu było więc ustalenie, czy w w/w okresie od 1 października 2009 r. do 30 listopada 2009 r., strony łączył stosunek pracy, pomimo braku pisemnej umowy o pracę. Od tego ustalenia z kolei zależne było stwierdzenie,

czy powodowi za ten okres przysługuje wynagrodzenie, a także roszczenie o wydanie świadectwa pracy i odszkodowanie za wypłatę zmniejszonej z tego tytułu emerytury przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Odnosnie ustalenia istnienia stosunku pracy powoda w okresie od 1 października 2009 r. do 30 listopada 2009 r., warto wskazać, iż w razie sporu, co do istnienia umowy i treści umowy lub rodzaju stosunku prawnego na podstawie którego była świadczona praca – pracownikowi przysługuje roszczenie o ustalenie istnienia stosunku pracy wszelkimi środkami dowodowymi.

Zgodnie z treścią art. 22 § 1 k.p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem, a pracodawca do zatrudnienia pracownika za wynagrodzeniem. Treścią umowy o pracę jest więc zobowiązanie się pracownika do wykonywania określonej pracy za wynagrodzeniem. Umowa o pracę posiada cechy stosunku zobowiązaniowego – jest dwustronnie zobowiązująca, odpłatna i konsensualna. Posiada cechy różniące ją od innych umów o świadczeniu usług, w szczególności od umowy o dzieło (art. 627 i następne kodeksu cywilnego) oraz umowy zlecenia (art. 734 i następne kodeksu cywilnego). Decydującym kryterium odróżniającym umowę o pracę od innych umów jest świadczenie pracy określonego rodzaju - przez którą należy rozumieć zasadnicze obowiązki pracownika oraz miejsce i czas wykonywania pracy - pod kierownictwem pracodawcy i wyłącznie na jego ryzyko. Pracownik obowiązany jest więc świadczyć pracę w sposób ciągły, osobiście, w zorganizowanym zespole pracowniczym, podporządkowanym pracodawcy w granicach wynikających z charakteru pracy i potrzeb pracodawcy oraz zastrzeżonych ustawowo praw pracownika. Zasada podporządkowania jest jedną z podstawowych cech odróżniających stosunek pracy od stosunku opartego na przepisach kodeksu cywilnego.

Jak wykazało natomiast postępowanie dowodowe w niniejszej sprawie, brak było zarówno zgodnej woli stron, co do faktu zawarcia umowy o pracę już od 1 października 2009 r., jak i zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwolił na ustalenie, że powód świadczył w tym czasie pracę na rzecz pozwanej w sposób podporządkowany jej kierownictwu i na jej ryzyko, a tym samym, że łączył powoda z pozwaną stosunek pracy.

Przede wszystkim należy wskazać, iż zgodnie z dokumentami obowiązującymi u strony pozwanej, w szczególności Statutem strony pozwanej oraz dokumentami poświadczającymi przebieg procedury zatrudnienia powoda na stanowisko profesora nadzwyczajnego, których to dokumentów powód nie zakwestionował w toku postępowania, powód został zatrudniony na podstawie umowy o pracę dopiero od 1 grudnia 2009 r, po przeprowadzeniu wszelkich wymogów stawianych osobie zatrudnionej na tym stanowisku, tj. po przeprowadzeniu konkursu, wyrażeniu opinii przez Radę Wydziału, opinii przez Senat. Dopiero po przeprowadzeniu tych niezbędnych formalności, dziekan zawnioskował do Rektora strony pozwanej o zatrudnienie powoda z dniem 1 grudnia 2009 r.

Podkreślenia wymaga, że powód podpisał zawartą ze stroną pozwaną umowę o pracę, która wskazywała jako datę początkową 1 grudzień 2009 r., nie kwestionował tej daty, ani przy zawieraniu umowy o pracę, ani też w trakcie zatrudnienia u strony pozwanej. Dodatkowo należy wskazać, że powód w toku zatrudnienia podpisywał i nie kwestionował żadnych dokumentów pracowniczych potwierdzających fakt, że jest zatrudniony od 1 grudnia 2009 r. Również powód nie kwestionował wystawionego przez stronę pozwaną świadectwa pracy z dnia 31 lipca 2011 r. Fakt, że powód nie kwestionował jego zatrudnienia od 1 grudnia 2009 r., świadczą również zgodne zeznania powołanych przez powoda świadków.

W ocenie Sądu, powód, który posiada wieloletnie doświadczenie w pracy, ma wyższe wykształcenie, nie jest osobą nieporadną. W przypadku, gdyby faktycznie powód miał być zatrudniony na podstawie umowy o pracę już od 1 października 2009 r., winien najpóźniej w dacie przystąpienia do wykonywania czynności na rzecz strony pozwanej żądać potwierdzenia warunków umowy o pracę w formie pisemnej. Powód tego nie uczynił.

Na okoliczność związania stron stosunkiem pracy w miesiącach październik i listopad 2009 r. nie wskazuje także sposób wykonywania przez powoda jego czynności dla pozwanej w spornym okresie.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika bowiem, iż powód wykonywał na rzecz strony pozwanej czynności dydaktyczne, tj. przeprowadzał zajęcia ze studentami w postaci wykładów i ćwiczeń.

W ocenie Sądu, prowadzenie zajęć dydaktycznych ze studentami może być wykonywane zarówno w ramach umowy o pracę, jak również w ramach umowy cywilnoprawnej, czy umowy zlecenia, czy też umowy o dzieło.

O charakterze łączącego strony stosunku prawnego decyduje przede wszystkim treść umowy łączącej strony, a następnie sposób jej wykonania. Jeżeli sposób wykonania umowy zgodny jest z jej treścią (zarówno w sferze faktów, jak i wykładni oświadczeń woli), to jest ona decydująca.

Za okres od 1 października do 30 listopada 2009 r. strony nie zawarły pisemnie żadnej umowy. Z pewnością natomiast nie zawarły umowy o pracę. W ocenie Sądu zatem sam fakt, że powód świadczył na rzecz strony pozwanej czynności dydaktyczne, nie może świadczyć o tym, że łączyła go ze stroną pozwaną w tym okresie umowa o pracę.

Przede wszystkim należy wskazać, że powód nie wykonywał swoich czynności w stosunku podporządkowania. Powód miał wprawdzie ustalona ilość godzin pracy ze studentami, lecz prowadzenie wykładów i ćwiczeń należało do powoda, w jego gestii leżał zarówno sposób przeprowadzenia wykładu, tempo prowadzenia zajęć, przedmiot wykładu, styl prowadzenia zajęć. Nikt ze strony pozwanej nie rozliczał powoda ani z czasu pracy, ani też nie wymagał szczegółowego raportu z przeprowadzonych czynności.

Sąd w niniejszym składzie w pełni podziela pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w orzeczeniu z dnia 14.02.2001 r. (I PKN 256/00 OSNP 2002, nr 23 poz. 564), w którym stwierdzone zostało, że w razie ustalenia, że w łączącym strony stosunku prawnym występowały elementy obce stosunkowi pracy, nie jest możliwa ocena, że została zawarta umowa o pracę.

Sąd zważył, że zatrudnienie nie musi mieć charakteru pracowniczego, a praca może być świadczona także na podstawie umów cywilnoprawnych (vide wyrok SN z dnia 9.12.1999 r., I PKN 432/99, OSNAPiUS 2001/9/310). Nie narusza to art. 22 § 1 i § 1¹ kp. O wyborze rodzaju podstawy prawnej zatrudnienia decydują zainteresowane strony, zgodnie z zasadą autonomii woli stron kreującą swobodę umów (art. 353¹ kc w zw. z art. 300 kp). Oznacza to większy respekt dla woli podmiotów stosunków prawnych, lecz jednocześnie większą odpowiedzialność tych podmiotów za następstwa podejmowanych przez nie indywidualnych decyzji. Prowadzi to w obrocie prawnym do uszanowania intencji i woli stron, która znajduje wyraz bezpośrednio w składanych przez nie oświadczeniach woli, a zwłaszcza w zawartych przez nie umowach. Dotyczy to w jednakowym stopniu wszystkich umów, w tym także umów dotyczących świadczenia pracy.

Z tego też względu świadczenie przez powoda pracy w ramach stosunku pracy w okresie od 1.10.2009 r. do 30.11.2009 r. należy uznać za niezasadne.

W związku z powyższym niezasadne okazało się również żądanie powoda odnośnie wydania świadectwa pracy, wynagrodzenia i odszkodowania.

Skoro strony w spornym okresie nie łączył stosunek pracy, wydanie świadectwa pracy powodowi za ten okres nie zasługiwało na uwzględnienie. Na uwzględnienie nie zasługiwało również roszczenie powoda o zapłatę odszkodowania z tytułu pobierania zaniżonej emerytury.

Skoro w okresie od 1 października do 30 listopada 2009 r. nie łączyła strony umowy o pracę, również nie zasługiwało na uwzględnienie roszczenie powoda o wynagrodzenie za pracę. Niezależnie od powyższego, strona pozwana podniosła zarzut przedawnienia w tym zakresie, zatem roszczenie powoda o wynagrodzenie, jako złożone zbyt późno, gdyż po upływie 3 lat od wymagalności, zasługiwało na oddalenie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w pkt I wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie z dyspozycją art. 102 kpc,

Zgodnie z art. 98 kpc, strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Na podstawie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. (Dz. U. z dnia 3 października 2002 r.), przy zastosowaniu art. 98 kpc, i mając na uwadze wartość przedmiotu sporu, Sąd winien zasądzić na rzecz strony pozwanej od powoda kwotę 1860 zł.

Powód na ostatniej rozprawie wskazał, że aktualnie nie pracuje, pobiera jedynie emeryturę. Ma na utrzymaniu bratanka, który jest osobą niepełnosprawną i siostrę, która jest chora i nie pracuje.

Sąd, mając zatem na uwadze sytuację materialną i osobistą powoda, zasądził od niego na rzecz strony pozwanej jedynie kwotę 480 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, korzystając z dobrodziejstwa art. 102 kpc.